

Camino aan het Wad 25 februari 2018 van Ittervoort naar Weert

Enkele deelnemers waren blijven slapen in Ittervoort. Ze genoten nog van hun ontbijt in de bakkerij annex lunchroom pal naast het vertrekpunt van deze dag. Steeds meer wandelaars kwamen binnen voor een kop warme drank, want buiten was het enkele graden onder nul en de oostenwind was nog niet gaan liggen.

Om 10:45 uur vertrokken de ruim 30 aanwezigen in de richting van Hunsel. De eerste halteplaats van deze etappe van de Camino aan het Wad door de regio Limburg. Al snel zorgde een vrolijk schijnende zon voor een ingetogen stemming onder de deelnemers. Door een afwisselend landschap kwam de groep de eerste aanwijzing tegen dat ze op de goede weg zaten. Het pad dat ze liepen

kwam uit op de Jacobusstraat. Een lange straat die leidt naar het dorp Hunsel. Aan het eind van deze straat aan het begin van het dorp staat de Jacobuskerk. De kerk was speciaal voor ons opengesteld en Miel Corsten geboren en getogen in dit dorp leidde ons rond door de kerk en gaf een korte uitleg over deze Jacobuskerk.

Eigenlijk is de apostel Jacobus een vreemde eend in de Hunselse bijt omdat het dorp meer gericht is op de heilige Marcoen. Deze heilige leefde in Normandië en trok rond als missionaris en is bekend om het feit dat hij de Merovingische koning Childebert 1 het vermogen schonk om koningszeer, een ernstige ontsteking van de halsklieren, te genezen.

De kerk bevat enkele interessante Jacobalia. In de Jacobuskapel hangt een schilderij van de apostel en in de kerk staat een fraai beeld. Buiten de kerk is een speciaal Jacobuskruis dat nog steeds gebruikt wordt bij uitvaarten van leden de schutterij Sint Jacobus. In de sacristie konden de aanwezigen een fraaie stempel van de parochie plaatsen op hun stempelkaart. Daarna liep iedereen weer naar buiten waar even verderop voor het parochiehuis Sint Jacobus een groepsfoto werd gemaakt.

Na deze korte tussenstop in Hunsel ging het gezelschap verder richting Ell. Op weg naar deze plaats wilde onze vaste waarde Miek de bourdon over haar geboortegrond dragen en vol trots wandelde zij verder met stok vastgeklemd in haar handen.

In Ell moesten we een stukje verder van de route lopen om bij eetcafé De Prairie te komen. Daar was de lunchstop van de dag gepland.

Gezellig pratend genoten onze pelgrims van de warme dranken die gretig aftrek vonden en naast de meegebrachte boterhammen werd ook vlaai en soep geconsumeerd. De stop duurde langer dan eerst was ingepland omdat de keuken alle bestellingen moest afwerken voordat iedereen weer mee op weg kon.

Via de natuurgebieden Heijkersbroek en laagbroek ging het verder richting Weert. In dit voormalige moerasgebied was het goed wandelen.

Als snel werd de bebouwde kom van Weert bereikt en nadat het gezelschap de rondweg had overgestoken, liep men naar het station van Weert. Hier werd afscheid van elkaar genomen. Het einde van het derde weekend. Het camino gevoel was weer aangewakkerd. Je ontmoet medepelgrims. Iedereen is gelijk en er is geen rangorde. Oud en jong, rijk en arm men praat met elkaar, eet met elkaar en wandelt met elkaar. Er groeit een band en er heerst een diepe universele vriendschap. Onderweg ervaar je meer dan het louter waarneembare. 'Ik ben vertrokken als toerist en weer aangekomen als pelgrim'...

